Dosarul nr. 2-5442/2023
2-23040431-12-2-20032023

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

Pronunțat public la 25 mai 2023 în mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sandu
Grefier Titomir Cristina
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului Lungu Marcel Sandu Serghei
Reprezentantului pârâtului Inspectoratul General al Poliției și al intervenientului accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică, Doinița Țîmbalaru

În sediul instanței, în ședință publică în procedură contencioasă a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lungu Marcel împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului material şi moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La data de 17 martie 2023, reprezentantul reclamantului Lungu Marcel, avocat Sandu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului Lungu Marcel, avocat Sandu Serghei a indicat că la 16 februarie 2022, în privința lui Lungu Marcel a fost întocmit Procesul-verbal nr. MAI05 471999, în baza art. 238 alin 3 din Codul contravențional, prin care a fost aplicată sancțiunea contravențională principală - amendă în cuantum de 30 unități convenționale adică 1500 lei și sancțiunea complementară - 4 puncte de penalizare. Decizia și Procesul-verbal au fost contestate în ordinea art. 448 din Codul contravențional. Astfel reclamantul Lungu Marcel a fost învinuit de agentul constatator de faptul că conducând autoturismul de model Porsche, cu număr de înmatriculare *****, nu a cedat trecerea pietonilor pe trecerea pietonală, în mun. Chișinău, str. Miron Costin-bd. Moscova.

Indică că, la 13.06.2022, judecătorul din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, Igor Barbacaru a admis contestația înaintată de Lungu Marcel și a fost încetat procesul contravențional inițiat în baza procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 *****, care conține decizia de sancționare a lui Lungu Marcel pentru

comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. 3 din Codul contravențional, dată fiind inexistența faptei contravenționale. Instanța de fond a motivat ilegalitatea procesului verbal prin faptul că în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută de către agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenție, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului verbal de contravenție, iar în calitate de probă fiind anexat doar procesul verbal. Această Hotărâre a fost contestată cu recurs de către agentul constatator Dintiu Rustam, iar la 13.12.2022, prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută Hotărârea instanței de fond. Actele judecătorești de dispoziție enunțate au devenit definitive și irevocabile, ele fiind anexate Ia acțiune în calitate de probe. Prin aceste înscrisuri se probează faptul aplicării ilegale a amenzii contravenționale de agentul constatator din cadrul INSP, subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, iar persoana lezată în drepturi este reclamantul Lungu Marcel.

Menționează reprezentantul reclamantului că, prejudiciul patrimonial constituie cheltuielile suportate în legătură cu angajarea avocatului pentru apărarea drepturilor și intereselor sale, astfel aceste cheltuieli fiind în sumă de 3500 lei, confirmate prin bonul de plată seria QL, nr. 863363 din 11.03.2022, înscris care este anexat la acțiune. Alin. 3 al aceluiași articol prevede: se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. Menționăm că suferințele psihice s-au manifestat inclusiv și prin teama că nu va avea posibilitate să restabilească situația în care se afla până la aplicarea ilegală a amenzii, în general orice faptă ilegală care atentează direct la drepturile sau interesele persoanei cauzează suferințe psihice de diferită intensitate, în conformitate cu prevederile art. 1998 alin. (1) din Codul civil: cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Cu referire la prevederile art.art. 1405, 1422 Codul civil, consideră reprezentantul reclamantului că, în acest sens este de menționat că, în cazul pretinderii încasării prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de constatare a contravențiilor, manifestate prin aplicarea ilegală a amenzii contravenționale urmează a fi supusă condițiilor prevăzute în art. 13 alin. 1 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Evidențiem că potrivit prev. art. 13 alin. 1 din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prejudiciul material si moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale, de către alte organe decât instanţa de judecată, se repară de către aceste organe, astfel acțiunea este îndreptată către pârâtul corespunzător, si anume IGP.

Totodată, urmează de reținut că potrivit alin. (2) lit. u) art. 384 Cod contravențional persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze

cauza contravențională. Alin. (3[l]) al aceluiași articol indică, că dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională, în asemenea mod caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator sunt stabilite prin actele judecătorești de dispoziție ale Judecătoriei Chișinău și Curții de Apel Chișinău.

Menționează că, răspunderea contravențională, decurge în mod obiectiv, din săvârșirea faptei ilicite care naște dreptul statului de a aplica sancțiunea prevăzută de norma juridică încălcată și obligația făptuitorului de a suporta consecințele faptei comise. Astfel, în situația din speță, reținem că reclamantul Lungu Marcel a fost supus ilegal amendării contravenționale respectiv fiind întemeiată cerința de compensare a prejudiciului moral și material din contul pârâtului IGP. La fel, temeinic și legal la caz, obligația de compensare a prejudiciului cauzat aparține statului prin intermediul instituțiilor abilitate. Prejudiciul moral se exprimă în suferințele psihice cauzate prin tragere ilegală la răspundere și aplicare a pedepsei contravenționale, astfel reclamantului i-au fost cauzate multiple suferințe de ordin psihic. Apărarea consideră că reclamantului i s-a încălcat grav dreptul de a nu fi tras la răspundere contravențională, un drept fundamental prevăzut de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană, fiind încălcat și principiul prezumției nevinovăției, încălcare care cade sub incidența art. 6.1 din CEDO. Aceste acțiuni ilegale i-au provocat frustrare, emoții negative, suferințe psihice, stresuri, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, demoralizare, descurajare, înjosire, lezarea demnității și onoarei, frică și vulnerabilitate care își găsește consecința în schimbarea regimului normal de la locul de muncă și activitatea zilnică, din acest considerent solicită repararea prejudiciului moral prin echivalent bănesc la suma de 10.000 (zece mii) lei.

În ședința de judecată reclamantul Lungu Marcel nu s-a prezentat, fiind prezent reprezentantul reclamantului Lungu Marcel, avocat Sandu Serghei care a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantului pârâtului Inspectoratul General al Poliției și al intervenientului accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică, Doinița Țîmbalaru a solicitat respingerea acțiunii ca fiind una neîntemeiată. Poziția și-a menținut-o potrivit referinței depuse. Totodată, notează faptul că, pentru a pretinde în special la repararea prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului pretins a fi încălcat în speță, reclamantul în cererea de chemare în judecată urma să dovedească prejudiciul sub aspectul existenței (care suferințe fizice sau psihice) și prin care probe, se confirmă argumentele invocate de acesta (art.117-119 CPC), or, nerespectarea principiului probațiunii statuat la art. 118 CPC va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art.6 a CEDO. Astfel, consideră că reclamantul din speță nu a dovedit prin probe admisibile, cel puțin faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie, totodată nefiind justificată și mărimea compensației solicitate. De asemenea, nu a fost constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorităților competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată înaintată de Lungu Marcel împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, reieșind din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 5 CPC orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) și (2) CPC RM procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Președintelui Republicii Moldova, al ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri (art.12CPC).

Conform art. 1 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Art. 2 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 statuează că, acțiuni ilicite constituie acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Potrivit art. 3 alin.(1) lit.d) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: supunerii ilegale la arest contravențional,

reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată.

Instanța constată că la data de 17 martie 2023, reclamantul Lungu Marcel prin intermediul avocatului Sandu Serghei, s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând încasarea din contul pârâtului repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

În baza procesului-verbal cu privire la contravenție MAI05 471999 întocmit la data de 16 februarie 2022, de către colaboratorul Inspectoratului de Poliție - Dintiu Rustam, Lungu Marcel, a fost sancționat conform art. 238 alin. (3) Cod contravențional al R.M, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 30 unități contravenționale, ceea ce constituie 1500 lei cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, pentru faptul că la data de 16.02.2022, ora 12:37 min., contravenientul Lungu Marcel, conducând mijlocul de transport ”Porsche” cu nr. de înmatriculare *****, în mun.Chișinău, str. M.Costin – bd. Moscova, nu a cedat trecerea pietonilor pe trecerea pietonală.

Prin hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani nr. 5r-1587/2022 din 13.06.2022, a fost admisă contestația depusă de Lungu Marcel, s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI05 471999 din 16 februarie 2022 și s-a încetat procesul contravențional din temeiul că nu există în acțiunile lui Lungu Marcel a faptului contravenției (f.d.11-16).

Potrivit Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr. 4r-4517/22 din 13 decembrie 2022 s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din data de 13.06.2022 în cauza contravențională intentată împotriva lui Lungu Marcel în baza art. 238 alin. (3) Cod Contravențional (f.d.17-20).

Conform art. 384 alin.(2) lit. u) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În acest sens, prin cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție, Lungu Marcel a solicitat repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit art.1998 alin.(1)-(4) Cod civil al R.M., cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral, cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, și dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Art. 2006 alin. (1)-(2) Cod Civil statuează că, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral

de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1).

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3) Cod civil al R.M., se consideră prejudiciul nepatrimonial (prejudiciul moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciului nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Potrivit art. 2036 alin. (1) – (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

În conformitate cu art. 383 alin. (3) Cod contravențional al RM, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

Conchide instanța că, întinderea prejudiciului reprezintă vătămarea adusă dreptului subiectiv al persoanei care a suferit pierderea vieții sau sănătății, lezarea unor interese materiale sau morale, ori efectele negative patrimoniale, ca urmare a faptei ilicite săvârșite de altă persoană sau a faptei unor lucruri sau ființe pentru care acesta poartă răspundere în condițiile legii.

În corespundere cu prevederile art. 2037 alin. alin. (1) și (2) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Reieșind din normele vizate, acțiunea reclamantului urmează a fi admisă parțial, căci mărimea prejudiciului moral se stabilește de către instanță.

Deci, din sensul normelor de drept citate rezultă indubitabil că persoana, în privința căreia a fost pornit un proces contravențional, are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, prin întocmirea ilicită a procesului-verbal, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, instanța reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 14 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul ministrului afacerilor interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sunt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală.

Structura și regulamentele de activitate a subdiviziunilor specializate se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

Conform art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit.

Astfel, se constată că Inspectoratul General de Poliție este pârât corespunzător.

Reieșind din normele legale enunțate și probele administrate, instanța concluzionează că în pricina dată sunt întrunite și prevederile art. 6 lit. a) și b) din Legea 1545, iar condițiile necesare pentru reținerea răspunderii statului pentru faptele comise de agenții săi, sunt întrunite în această speță.

Ținând cont de faptul că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și sancționarea prin decizia agentului constatator au adus atingere principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere, precum și au avut un caracter intruziv în sfera drepturilor subiective ale reclamantului, cât și de faptul că în speță, sunt întrunite condițiile stabilite de art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 lit. a), b) din Legea 1545, instanța de judecată conchide că Lungu Marcel are dreptul de a fi reabilitat prin recunoașterea acestor erori, inclusiv prin compensarea prejudiciului suportat.

Pornind de la faptul constatării încălcării dreptului reclamantului la un proces echitabil, de a nu fi tras la răspundere contravențională, lezarea dreptului la prezumția de nevinovăție, admise prin sancționarea acestuia, instanța ajunge la convingerea de a admite parțial și pretenția privind repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Instanța de judecată consideră că, suma de 10 000 lei (zece mii lei), solicitată de reclamant cu titlu de prejudiciu moral, este excesivă și disproporțională principiilor compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral.

Totodată, suma pretinsă de 3500 lei (trei mii cinci sute lei) (f.d.9) cu titlu prejudiciu material solicitat de către reclamant sunt de fapt cheltuielile de asistență juridică pretins a fi suportate, nefiind indicate acțiunile întreprinse în acest sens de către avocat.

Analizând prin prisma proporționalității suferințelor psihice suferite de reclamantul Lungu Marcel, în urma tragerii ilicite la răspundere contravențională sub formă de amendă, în raport cu cuantumul prejudiciului moral cauzat, consideră necesar a admite parțial pretenția cu privire la repararea prejudiciului material și moral, iar în această parte va încasa suma de 1500 lei (o mie cinci sute lei) cu titlu de prejudiciu material și suma de 1000 lei (o mie lei) cu titlu de prejudiciu moral, sume pe care instanța le consideră echitabile prejudiciului material și suferințelor psihice suportate de către reclamant.

În conformitate cu art.82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit prevederilor art. 94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile (art. 96 CPC).

Totodată, conform art.96 CPC**,** instanța va percepe de la Inspectoratul General de Poliție al MAI în folosul lui Lungu Marcel cheltuielile de asistență juridică suportate în prezenta cauză în mărime de 2000 (două mii) lei, din 3000 (trei mii) lei pretinse, care în opinia instanței sunt necesare, reale și rezonabile. Poziția instanței privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză se întemeiază pe complexitatea, dificultatea problemei juridice, a timpului și muncii depuse, precum și a mizei urmărite de reclamant.

În conformitate cu art. art. 94, 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Lungu Marcel împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient accesoriu Inspectoratul Național de Securitate Publică cu privire la repararea prejudiciului material şi moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează în beneficiul lui Lungu Marcel, a.n. *****, de la Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, IDNO: 1013601000495, cu sediul în mun.Chişinău, str. Tiraspol 11/1, suma de 1500 lei (o mie cinci sute lei) cu titlu de

prejudiciu material, suma de 1000 lei (o mie lei) cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2000 lei (două mii lei) cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest cererea de chemare în judecată se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Victor Sandu**